

(Dietrich von der Linde)

• v 1 q u N u e S

Den 8 d r f t a.

Lita wisa will jag sjunga, jag — san, Den
 skall bli af aldrafinstast slag — san. Det skall Gud
 min weta, Sjunga och arbeta, Det är just hwad
 jag kan friska tag — san.

2. Fullt med arbet' hänger i mitt tal — san,
 Fogdens tyror, sönderspruckna bak — san. Han
 är rik och mäktig, Men fast han synes präktig,
 Ur han, eh emellan sagdt, ett wrol — san.

3. Bagmans res-roff hänger der of skinn — san.
Det är kallt att vata stuf och skin — san. Hög-
skådränt hon statar; Men, som folket pratar,
Egen kan han vända ut och in — san.

4. Dessa swarta lammetts-måstarna — san
 Ekela p. sfo Herr Adjunkten bia — san. Aldrig
 jag som måstar Annat sytt, än måstar: Byxor
 har han mist ej råd att ha — san.

5. Hr. Herr Pastern är jag alltid men — son
Att ta fläckarna ut hans kafen — son. Det är
klart som dagen, Det är alltid lagen, Hvar gång
gubben kommer ifrån ston — son.

6. Den fam. i, som jag nu sör uppå — san,
Den tillhör vår Båtsman N: 2 — san. Gratis
will jag lappa Både rof och lappa, Om han
bara wille Rysien klå — san.

7. Snällst fastsmå har jag här i byn — san,
Blåa ögon, rosenröda em byn — san. Döda är

• 1 m 0 3 n 2 3

drog han ut sin sabel och stöck i sjömans bröst,
Alltså den stöna jungfrun förlorat har sin tröst.

4. Så jungfrun hon beder sin fader att få lof,
S morgon kläcka ätta till skogen att få gå, Der
som jag får höra de musikanter små, Der jag får
roa mig det mesta jag förmår.

5. **Å.** ja, min hjertans dotter! det kan du väl få, S morgon klockan åtta till flogen så gå; Men tänk då sedan efter, du är af bättre stånd, Det passar dig långt bättre en köpmansson till man.

6. Jungfrun hon dricker med gift ett glas vin,
 Och detta hon dricker för lårosten sin: Lågg mig
 i hans lista och sedan i hans graf, Så hvila vi
 förnöjda allt intill domedag.

7. Gud trösta och Gud nåde förälsbrar och fåder,
 Som nefa sina barn att få den de ha får! Det
 har jag fått erfarit uti min ålderdom, Jag nefat
 har min dotter att älska en sönman.

Den Sjette.

Når som ja' tjente bonddräng, då hade jag
 wist aldrig något gædt och gædt, När som jag
 tjente bonddräng, då hade jag wist aldrig gædt.
 Då fæd jag mej en hatt, som wa' ny, De' wa'
 lite, lite nög. Hatt me' ingen kulle uti, Bonden
 wa' wål ingen adelsman, Bonden ja! bonden,
 bonden ja! bonden Bonden wa' snål!

2. Når som ja' tjente bonddrång. då etc. Då
fick jag mei en roff, som wa' ny, De' wa' lite,
lite nog, Roff, me' inga årmar uti, Bonden wa'
wål etc.

3. Når som ja' tjente honddræng, då etc. Då
 fik jag mej en wåst som wa' nh, De' wa' lite, lite
 nog, Wåst me' inge' balfsyde i, Benden wa wål etc.